

ความเรื่องโดยของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ต

นายพลพุทธิ์ พนาสติตย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวางแผนภาค ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2549
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

LINKAGES OF ECOTOURISM ACTIVITIES IN PHUKET PROVINCE

Mr. Polprut Panasatit

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Urban and Regional Planning in Regional Planning

Department of Urban and Regional Planning

Faculty of Architecture

Chulalongkorn University

Academic Year 2006

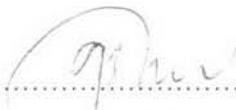
492039

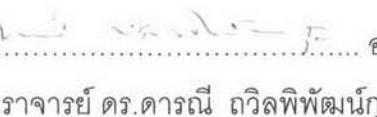
หัวขอวิทยานิพนธ์ ความเข้มข้นของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ต
โดย นายผลพุทธิ์ พนาสติตย์
สาขาวิชา การวางแผนภาค
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ดารณี ถวิลพิพัฒน์กุล

คณะกรรมการคัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการฯ อนุมัติวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

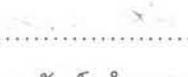

..... คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ เลอสม สถาปิตานนท์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุษฎี ทายตะคุ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.ดารณี ถวิลพิพัฒน์กุล)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณศิลป์ พีรพันธ์)

..... กรรมการ
(นางสาวลดาวัลย์ คำภา)

พลพุทธิ์ พนาสติตย์ : ความเชื่อมโยงของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ต.

(LINKAGES OF ECOTOURISM ACTIVITIES IN PHUKET PROVINCE) อ.ที่ปรึกษา : รศ.

ดร.ดารณี ภิลพิพัฒน์กุล, 167 หน้า.

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต โดยศึกษาชุมชนที่มีการประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั้งที่ชุมชนเป็นผู้ประกอบการเอง และที่ชุมชนเป็นผู้อำนวยความสะดวกและควบคุมดูแล ซึ่งความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจเหล่านี้พิจารณาจากการใช้จ่ายของผู้ประกอบการที่เกิดขึ้นในการผลิตสินค้าและบริการเพื่อร่วบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และในกรณีที่ชุมชนเป็นผู้ประกอบการเองจะศึกษาถึงการนำผลกำไรที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนด้วย

การศึกษานี้พบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศใน 6 ชุมชน โดยชุมชนที่ประกอบการท่องเที่ยวโดยชุมชนเอง ได้แก่ ชุมชนบ้านบางโรง ชุมชนบ้านเกาะมะพร้าว และชุมชนบ้านบ่อแร่ ส่วนที่ชุมชนอำนวยความสะดวกและควบคุมดูแล ได้แก่ ชุมชนบ้านอ่าวปอ ชุมชนบ้านป่าคลอก และชุมชนบ้านบางคนที่ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคล และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม

ผลการศึกษาพบว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศตามนิยามในการศึกษาครั้งนี้ ทำให้เกิดความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจไปข้างหลังขึ้นภายในชุมชนมากกว่าภายนอกชุมชน โดยกิจกรรมประเภทร้านอาหารที่มีความเชื่อมโยงภายในท้องถิ่นมากและหลากหลายที่สุด นอกจากนี้ชุมชนที่ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถนำผลกำไรจากการประกอบการมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมเพื่อส่วนรวม ทั้งการแบ่งปันผลกำไร การสร้างสวัสดิการต่างๆ รวมถึงการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่น ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ ความเข้มแข็งและเอกภาพของชุมชน การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนจึงต้องเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนทั้งในด้านทักษะการบริหารจัดการ และเทคโนโลยี ทั้งนี้ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนสามารถก่อให้เกิดกระจายรายได้ และเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ พร้อมทั้งช่วยสร้างแรงจูงใจ เสริมสร้างความสามารถให้กับชุมชนในการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของตนเองได้

ภาควิชา การวางแผนภาคและเมือง ลายมือชื่อนิสิต _____
 สาขาวิชา การวางแผนภาค ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา _____
 ปีการศึกษา 2549 ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม _____

##4674153225: MAJOR REGIONAL PLANNING

KEYWORD: ECOTOURISM ACTIVITIES / ECONOMIC LINKAGES / PHUKET PROVINCE.

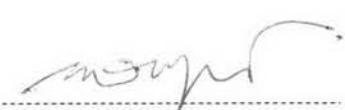
POLPRUT PANASATIT: LINKAGES OF ECOTOURISM ACTIVITIES IN PHUKET PROVINCE.

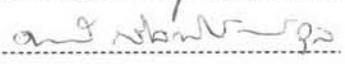
THESIS ADVISOR: ASSOC. PROF. DARANEE THAVINPIPATKUL. Ph.D., 167 pp.

The objective of this research is to study economic linkages of ecotourism activities in Phuket province. These ecotourism activities must be operated either by local communities or by local people but facilitated and administrated by their community. The economic linkages of ecotourism activities are considered by the expense spent by these operators to produce goods and services for the ecotourism activities. If the local communities operate the activities by themselves, this research will study how they utilize the profit on their communities' benefits.

The study shows that there are ecotourism activities in 6 communities. In Ban Bangrong, Ban Ko Maprao and Ban Borae, the activities are operated by local communities themselves and in Ban Ao Po, Ban Pa Klok, and Ban Bangkontee, the activities are operated by local people with their communities' controls and supports. Since the study tends to be a qualitative research, most of the primary data are collected through individual in-depth Interview as well as participatory observation, utilizing the community and the operator as units of analysis.

The research results indicate that all of the ecotourism activities, according to this research's definition, generate backward economic linkages inside the communities more than the linkages outside the communities. The seafood restaurants are the most important income generators and have various backward economic linkages inside the communities. Moreover, the local communities that operate the ecotourism activities by themselves really utilize the profit on their communities' benefits such as profit sharing, communities' welfare, environmental conservation and natural resources restoration. The key success factor is the local communities' strength and unity. So, it is recommended that the local empowerment in management and technology skills should be committed. In this context, ecotourism can increase economic opportunities and generate income in a more equitably-distributed way in local communities and can provide motives and abilities for communities to manage and conserve their resources as well.

Department Urban and Regional Planning Student's signature

Field of Study Regional Planning Advisor's signature

Academic Year 2006 Co-advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากบุคคลหลายท่าน โดยผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ดาวฤทธิ์ ถวิลพิพัฒน์กุล อ้าอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดุษฎี ทายตะคุ รองศาสตราจารย์ ดร. วรรณศิลป์ พิรพันธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชัยชนะ แสงสว่าง ที่กรุณามให้คำแนะนำ รวมถึงข้อคิดเห็นต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและการจัดทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ และขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่าน ในภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้อบรมสั่งสอนและให้ความรู้ต่างๆ ตลอดระยะเวลาการศึกษา

ขอขอบคุณหน่วยงานต่างๆ และประชาชนในจังหวัดภูเก็ต โดยเฉพาะชุมชนบ้านอ่าวปอ ชุมชนบ้านบางโรง ชุมชนบ้านป่าคลอก ชุมชนบ้านเกาะมะพร้าว ชุมชนบ้านบ่อแร่ และชุมชนบ้านบางคงที่ ที่ให้ความร่วมมือ และสละเวลาอนุเคราะห์ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณพ่อ เมม และน้องหว้าที่ให้ความรัก ความห่วงใย คอยช่วยเหลือ และเข้าใจใส่ พร้อมทั้งให้กำลังใจเสมอมา

ท้ายสุดขอขอบใจเพื่อนๆ ผังเมืองรุ่น 28 โดยเฉพาะพี่สุ โน๊ก เชี๊ป หม่อม และเพื่อนๆ ที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ต รวมถึงพี่ๆ น้องๆ เพื่อนๆ ทุกคนที่ไม่ได้ออกนาม ที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลการทำวิจัย ให้คำแนะนำ และเป็นกำลังใจให้แก่กันจนการศึกษาวิจัยครั้งนี้สำเร็จไปด้วยดี

พลพุทธิ์ พนาสติทัย

29 เมษายน 2550

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๑
กิตติกรรมประกาศ.....	๒
สารบัญ.....	๓
สารบัญตาราง.....	๔
สารบัญแผนภูมิ.....	๕
สารบัญแนที.....	๕
สารบัญภาพ.....	๕

บทที่ 1 บทนำ

1.1. ความเป็นมาในการศึกษา.....	1
1.2. วัตถุประสงค์ในการศึกษา.....	3
1.3. ขอบเขตของการศึกษา.....	4
1.4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.5. นิยามศัพท์.....	5

บทที่ 2 แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1. แนวความคิดการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจในระดับภาคโดยการท่องเที่ยว.....	7
2.2. แนวความคิดเกี่ยวกับความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ.....	11
2.3. แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism).....	18
2.4. กรอบแนวความคิดในการศึกษาวิจัย (Conceptual Framework).....	25

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

3.1. ข้อมูลพื้นฐาน.....	28
3.2. การประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ต.....	30
3.3. ประชากรเป้าหมาย และหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis).....	32
3.4. การแบ่งเขตพื้นที่.....	32
3.5. ตัวแปรในการศึกษา.....	33
3.6. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
3.7. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	36

หน้า

บทที่ 4 จังหวัดภูเก็ตและการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

4.1. ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดภูเก็ต.....	38
4.2. สภาพการประกอบการ และกิจกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต.....	58
4.3. สภาพการประกอบการ และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ต.....	66

บทที่ 5 ชุมชน และการประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชน

5.1. ชุมชนบ้านอ่าวปอ.....	72
5.2. ชุมชนบ้านบางโรง.....	81
5.3. ชุมชนบ้านป่าคลอก.....	91
5.4. ชุมชนบ้านแกะมะพร้าว.....	99
5.5. ชุมชนบ้านบ่อแร่.....	108
5.6. ชุมชนบ้านบางคณที.....	117
5.7. ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพทางกายภาพและกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	125

บทที่ 6 ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

6.1. การใช้จ่ายเพื่อการประกอบการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	127
6.2. ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	129
6.2.1. ชุมชนบ้านอ่าวปอ.....	129
6.2.2. ชุมชนบ้านบางโรง.....	132
6.2.3. ชุมชนบ้านป่าคลอก.....	127
6.2.4. ชุมชนบ้านแกะมะพร้าว.....	137
6.2.5. ชุมชนบ้านบ่อแร่.....	139
6.2.6. ชุมชนบ้านบางคณที.....	143
6.3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจแต่ละชุมชน.....	144
6.3.1. สรุปสภาพความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	144
6.3.2. แนวโน้มการพัฒนาความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	145

หน้า

บทที่ 7 สรุปและข้อเสนอแนะ

7.1. สรุปผลการศึกษา.....	146
7.2. การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชน.....	152
7.3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวางแผน.....	154
7.4. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	160
รายการอ้างอิง.....	162
ภาคผนวก: แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา.....	164
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	167

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
3.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ต	31
4.1 การใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัดภูเก็ตปี พ.ศ.2547	42
4.2 จำนวนและลักษณะทางประชารужจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2533 และ พ.ศ. 2543	45
4.3 จำนวนและความหนาแน่นประชารужจังหวัดภูเก็ตรายอำเภอ พ.ศ. 2543	47
4.4 มูลค่าและสัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคากลาง พ.ศ.2547 และ 2541	50
4.5 สรุปย่างการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภทตามผังเมืองรวมเกาะภูเก็ต	56
5.1 ความสัมพันธ์ของพื้นที่รองรับกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	126
7.1 สรุปข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา	160

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิ	หน้า
2.1 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศในการจำแนกประเภทอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย	20
2.2 ครอบแนวความคิด รูปแบบ และพื้นที่รองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	26
2.3 ครอบแนวความคิดในการวิจัย	27
4.1 โครงสร้างอายุประชากรและประชากรในและนอกเขตเทศบาลจังหวัดภูเก็ตปี พ.ศ.2543	46
4.2 การเปลี่ยนแปลงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด ภาค และประเทศ ณ ราคาคงที่ ปี พ.ศ.2541 ช่วงปี พ.ศ.2541-2547	51
4.3 สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายภาคการผลิตจังหวัดภูเก็ต ณ ราคาคงที่ ปี พ.ศ.2541 ในปี พ.ศ.2541-2544 และ 2547	52
5.1 ความสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนอ่าวปอ	78
5.2 ความสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนบ้านบางโรง	88
5.3 ความสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนบ้านป่าคลอก	97
5.4 ความสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนบ้านเกาเมะพร้าว	105
5.5 ความสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนบ้านบ่อแร่	115
5.5 ความสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนบ้านบางคลอง	123
6.1 การใช้จ่ายเพื่อการประกอบการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	129
6.2 ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนอ่าวปอ	121
6.3 ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนบ้านบางโรง	134
6.4 ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนบ้านป่าคลอก	136
6.5 ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนบ้านเกาเมะพร้าว	139
6.6 ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนบ้านบ่อแร่	142
6.7 ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนบ้านบางคลอง	143

สารบัญแผนที่

แผนที่	หน้า
1.1 ขอบเขตพื้นที่ศึกษา จังหวัดภูเก็ต	6
4.1 ขอบเขตการปกคล้อง และโครงข่ายคมนาคมขนส่งจังหวัดภูเก็ต	39
4.2 ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดภูเก็ต	41
4.3 การใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัดภูเก็ตปี พ.ศ.2547	43
4.4 จำนวนและความหนาแน่นของประชากรรายตำบลในจังหวัดภูเก็ต พ.ศ.2543	49
4.5 ผังการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎกระทรวงผังเมืองรวมเกาะภูเก็ต พ.ศ.2548	57
4.6 กลุ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต และพื้นที่ต่อเนื่องกลุ่มจังหวัดอันดามัน	61
4.7 การใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัดภูเก็ตปี พ.ศ.2510 2528 2543 และ 2547	65
5.1 ที่ดั้งซุ่มชนที่ประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจังหวัดภูเก็ต	71
5.2 ภาพถ่ายทางอากาศ และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศซุ่มชนบ้านอ่าวปอ	73
5.3 ภาพถ่ายทางอากาศ และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศซุ่มชนบ้านบางโรง	82
5.4 ภาพถ่ายทางอากาศ และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศซุ่มชนบ้านป่าคลอก	92
5.5 ภาพถ่ายทางอากาศ และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศซุ่มชนบ้านเกาะมะพร้าว	100
5.6 ภาพถ่ายทางอากาศ และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศซุ่มชนบ้านบ่อแร่	109
5.7 ภาพถ่ายทางอากาศ และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศซุ่มชนบ้านบางคงดี	118

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
5.1 สภาพนักท่องเที่ยว และเรือท่องเที่ยวบริเวณท่าเรืออ่าวปอ.....	76
5.2 สภาพนักท่องเที่ยว ร้านค้า และเรือท่องเที่ยวบริเวณท่าเรือ(ห้องถิน) อ่าวปอ.....	76
5.3 สภาพร้านอาหารชุมชน และการพายเรือแคนูท่องเที่ยว บริเวณท่าเรือบางโรง.....	85
5.4 ที่ทำการกลุ่มออมทรัพย์ อัลอาਮานะห์ และเลี้ยงตามสาย ชุมชนบ้านบางโรง.....	85
5.5 สภาพการคมนาคมขนส่งสินค้าและผู้โดยสาร บริเวณท่าเรือบางโรง.....	85
5.6 ชายหาดป่าคลอก และเรือประมงดัดแปลงเพื่อนำเที่ยวของชาวบ้าน.....	95
5.7 พื้นที่พักผ่อนหาดบางแป ที่ทำการกลุ่มแม่บ้าน และร้านค้า.....	95
5.8 โครงการอนุรักษ์น้ำทะเล และพิพิธภัณฑ์ห้องถิน.....	95
5.9 สภาพแพอาหารทะเลเล็กมะพร้าว.....	102
5.10 สภาพท่าเรือ และโขมสเตียร์บ้านเกาะมะพร้าว.....	103
5.11 สภาพท่าเรือแหลมหิน และเรือน้ำเที่ยว.....	103
5.12 สภาพท่าเรือแหลมหิน.....	103
5.13 สภาพท่าเรือใหม่ที่อยู่ในระหว่างก่อสร้าง.....	103
5.14 โครงการถนนคนเดิน เพื่อชมป่าชายเลน วิถีชีวิตชุมชน และรับประทานอาหาร.....	113
5.15 ท่าเรือคลองมุดง เรือประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และร้านสินค้า OTOP	113
5.16 หอเชมวิวเขากาด.....	113
5.17 โครงการหมู่บ้าน OTOP ต้นแบบ.....	113
5.18 สภาพชายหาดคลองบริเวณบ้านบางถอนที่ และเรือน้ำเที่ยวตัดแปลง.....	122
5.19 สภาพท่าเรือคลอง ซึ่งเป็นท่าเรือขนาดใหญ่ และหนาแน่นมาก.....	122
5.20 กลุ่มเครือข่ายองค์กรชุมชนอ่าวฉลอง และกิจกรรมการส่วนของเครือข่าย.....	122